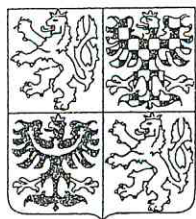

- 769

VRCHNÍ SOUD
V PRAZE

U s n e s e n í

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 3. února 1997 odvolání, které proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. srpna 1996 sp.zn. 2 T 29/95 podal obžalovaný

P [redacted] Š [redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], okr. Rokycany, t.č. ve vazbě ve Věznici Plzeň-Bory,

a rozhodl podle § 256 tr.ř.

t a k t o :

Odvolání obžalovaného se z a m í t á , protože není důvodné.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byl obžalovaný P [redacted] Š [redacted] uznán vinným jednak trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák., jednak trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr.zák. v obou případech ve znění zák. č. 290/1993 Sb. Za to byl odsouzen podle § 219 odst. 1 tr.zák. za použití § 35 odst. 2 tr.zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jedenácti a půl roku, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Rokycanech ze dne 9. 2. 1994 sp.zn. 2 T 45/93. Pro výkon uloženého trestu byl podle § 39a odst. 3 tr.zák. zařazen do věznice s ostrahou. V dalším bylo rozhodnuto o náhradě škody tak, že obžalovanému byla podle § 228 odst. 1 tr.ř. uložena povinnost zaplatit poškozenému A [redacted] A [redacted] částku 6.243.- Kč, když se zbytkem požadavku na náhradu škody byl tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Těchto trestných činů se podle zjištění krajského soudu dopustil tím, že dne 18. 5. 1993 v ranních hodinách v [redacted], okr. Rokycany, v rodinném domku č. [redacted] po předchozí hádce napadl Z [redacted] A [redacted], nar. [redacted], kterou strhl na podlahu, kolem krku jí obtočil přírodní elektrický kabel od videopřehrávače a uškrtil; poté z bytu odcizil ke škodě A [redacted] A [redacted] videokameru zn. SONY - Betamovie BMC, v.č. [redacted] s kufříkem, nabíječku elektrických zdrojů zn. SONY AC Power Adaptor ACM 100E a dva kusy elektrických zdrojů zn. SONY NP 11, vše v hodnotě 27.610.- Kč.

Pokračování

Spisová značka

Proti tomuto rozsudku ihned po jeho vyhlášení podal obžalovaný odvolání, které písemně zdůvodnil jeho obhájce. Odvolání směřuje do výroku o vině i trestu. Obhájce poukazuje na to, že soud měl jediný přímý důkaz, a to prvotní doznání obžalovaného, které bylo učiněno ve strachu a stresové situaci. Jinak vycházel pouze z nepřímých důkazů. Přitom se domnívá, že tyto nepřímé důkazy netvoří ucelený řetězec a jsou zde značné mezery, které neumožňují jednoznačně rozhodnout. Přitom na tyto, podle něj mezery, poukazuje následovně. Pokud byla na košili zavražděné nalezena stopa krve, která se shodovala s krví obžalovaného a pokud by se dopustil žalovaného jednání, musela by být jeho krev i na těle zavražděné, zejména na krku a na šňůře od videopřehrávače. Na těchto místech však krev zjištěna nebyla.

Dále poukazuje na skutečnost, že nebyly nalezeny klíče v místech, které označil obžalovaný. Byly však nalezeny klíče na dvoře A [REDACTED], na kterých chyběl klíče od domu poškozené a o tyto klíče se policie nezajímala.

Obhájce obžalovaného upozorňuje na výpověď svědkyně B [REDACTED], která v den, kdy mělo dojít k usmrcení poškozené, viděla na dvoře prádlo, které měl mít v tu dobu pan A [REDACTED] v Praze. Svědkyně V [REDACTED] původně uvedla, že v den, kdy mělo dojít k usmrcení poškozené, ráno viděla na zahradě poškozenou se svým manželem. Poté, co ji v noci navštívil neznámý policista, změnila výpověď.

Nebyla prověřena obhajoba obžalovaného, jak dále uvedl obhájce, v tom směru, že si videokameru zapůjčil od paní A [REDACTED] již dříve a měl ji uloženou v úschovně zavazadel na nádraží v Rokycanech. Nikdo také nedokázal vysvětlit, proč byla zničena šňůra, kterou měla být poškozená zavražděna.

Připomíná také, že již v roce 1993 věděla policie o jeho krevní skupině a nic proti němu nepodnikla. Také mu byla odebrána pachová stopa, o které teď nikdo neví.

Nepovažuje za správné, že soud odmítl výpovědi svědkyně B [REDACTED] a manželky obžalovaného.

V závěru písemného odvolání proto navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil státnímu zástupci k došetření.

U veřejného zasedání obhájce obžalovaného na shora uvedených důvodech setrval a navíc uvedl, že v daném případě došlo i k porušení práva na obhajobu. To z toho důvodu, že obhájkyň obžalovaného v červenci 1995 zahynula a v období do ustanovení nového obhájce vyšetřovatel prováděl některé úkony.

Po vrácení věci do přípravného řízení by měl vyšetřovatel ztotožnit a vyslechnout policistu, který v noci navštívil svědkyni V [REDACTED]. Dále by měly být vyslechnuty osoby, které zlikvidovaly pachové stopy a šňůru od videa. Konečně by měla být prověřena na železničním nádraží v Rokycanech skutečnost, zda zde obžalovaný uschoval videokameru.

Státní zástupce působící u Vrchního státního zastupitelství

Pokračování

Spisová značka

navrhl podané odvolání zamítnout, neboť napadený rozsudek považuje za správný a navrhané doplnění dokazování za nadbytečné.

Vrchní soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle hledisek § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které mu předcházelo a učinil tyto závěry.

V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku byly shromážděny všechny důkazy potřebné k objasnění skutkového stavu věci, bylo v něm postupováno podle stěžejních ustanovení trestního řádu včetně těch, jimiž se má zabezpečit právo obviněného na obhajobu. Řízení netrpí takovými vadami či nedostatky, které by měly či mohly mít vliv na rozhodnutí soudu. Již v rámci přípravného řízení byl shromážděn dostatečný počet důkazů potřebný pro spolehlivé vedení dokazování před soudem. Krajský soud v Plzni dokazování ještě rozšířil a všechny důkazy z hlediska trestního řádu také bezvadně provedl. Postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Z takto zjištěného skutkového stavu pak soud při svém rozhodování vycházel. Plně uplatnil zásadu přímosti a bezprostřednosti a v hlavním líčení vyslechl vedle obžalovaného veškeré svědky, jejichž výpověď měla zásadní význam pro jeho rozhodnutí. Krajský soud v Plzni nepochybil ani při hodnocení provedených důkazů, neboť jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, odpovědně a pečlivě hodnotil shromážděný důkazní materiál podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, své úvahy a myšlenkové postupy také řádně v plném souladu s § 125 tr.ř. rozvedl, jasně a logicky vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel.

Některými námitkami, které jsou uvedeny v odvolání se v podstatě zabýval již soud prvního stupně, neboť byly součástí obhajoby před tímto soudem. Podle zjištění odvolacího soudu přitom reagoval soud prvního stupně na tyto námitky správně a spolehlivě se s nimi vypořádal.

Krajskému soudu nelze v jeho postupu, jímž zcela logicky bu-
doval stavbu skutkového děje, nic vytknout. Správně věnoval mimo-
řádnou pozornost hodnocení prvotních výpovědí obžalovaného a zce-
la správně z těchto výpovědí vycházel. Výpovědi, ve kterých se ke
svému jednání obžalovaný plně doznal, byly učiněny za přítomnosti
obhájkyne a ta by nepochybně zareagovala, kdyby byl obžalovaný
k výpovědi nějakým způsobem nucen. To, že obžalovaný mohl být ve
stresové situaci je možné, ale v takovéto situaci jsou všichni
obvinění. To, co uvedl obžalovaný ve svých pozdějších výpovědích
jak v přípravném řízení, tak před soudem, na vysvětlení změny své
původní výpovědi, považuje vrchní soud shodně jako krajský soud
za nepravdivé a logicky nepřijatelné. V odůvodnění napadeného
rozsudku soud prvního stupně přesvědčivě rozvedl, na podkladě ja-
kých úvah dospěl k závěru o věrohodnosti prvotní výpovědi obžalo-
vaného a proč nemohl uvěřit výpovědi pozdější. To se týká také
otázky "pohybu" videokamery a hodnocení výpovědí svědkyň B [REDACTED]
[REDACTED] - matky zavražděné a [REDACTED] - manželky obžalovaného. Vrchní
soud proto na dostatečně podrobnou a přílehlavou argumentaci toho-

Pokračování

Spisová značka

to odůvodnění napadeného rozsudku plně odkazuje.

Ani s dalšími námitkami uvedenými v odvolání se vrchní soud nemohl ztotožnit, přičemž považuje za potřebné zdůraznit následující.

Pokud obhajoba operuje výpovědí svědkyně V [REDACTED], nutno uvést, že skutečnost je poněkud jiná, než jak ji prezentuje obhajoba. Ta uvádí, že tato svědkyně od počátku tvrdila, že 18. 5. 1993 v ranních hodinách viděla na zahradě poškozenou se svým manželem.

Tato svědkyně dne 20. 5. 1993, tedy druhý den po nalezení poškozené, vyšetřovateli po řádném poučení uvedla: "Nejsem si jistá, kdy jsem je naposledy viděla, zda to bylo v pondělí 17. 5. nebo v úterý 18. 5. 1993." Dne 26. 5. 1993 byla vyslechnuta opětovně a uvedla, že zpočátku byla přesvědčena, že manžele A [REDACTED] viděla v úterý, ale pak se jí jeden příslušník policie zeptal, zda to nemohlo být v pondělí a ona zapochybovala o své paměti. Až u hlavního líčení svědkyně uvedla, že příslušník policie měl k ní přijít v noci a ptát se jí, zda se nespletla.

Je tedy zřejmé, že tato svědkyně od počátku přesně nevěděla, kdy manžele A [REDACTED] viděla naposledy. Tomu, že to bylo v pondělí, nasvědčuje ta skutečnost, že v tento den se svědek A [REDACTED] se svou manželkou před svým domem skutečně pohyboval a pak odjel do Prahy.

Ani svědectví B [REDACTED], podle kterého 18. 5. 1993 našla na dvoře poškozené prádlo, které měl mít v ten den v Praze svědek A [REDACTED], nevznáší žádné pochybnosti do skutkového děje. Dne 17. 5. 1993 vzala od ní její dcera prádlo, které měl odvézt její manžel do Prahy. Z celkového množství prádla našla svědkyně B [REDACTED] na dvoře pouze jeden polštář (č.l. 648). To v žádném případě nedokazuje, že by 18. 5. 1993 byl svědek A [REDACTED] v domě.

Pokud obhajoba poukazuje na skutečnost, že již v roce 1993 policie znala krevní skupinu obžalovaného a nic proti němu nepodnikla, nutno uvést následující. K této otázce byl z iniciativy soudu vyslechnut kriminalista V [REDACTED] K [REDACTED], který se tímto případech zabýval. Tento uvedl, že Š [REDACTED] byl v okruhu podezřelých, ale čekalo se až se počet pachatelů zúží. Proto možná z taktických důvodů nebylo vůči němu činěno žádné opatření. Až výsledek krevní expertizy na DNK byl pádným důkazem a proto byl Š [REDACTED] vyzván k podání vysvětlení. V rámci tohoto vytěžení se ke svému jednání plně doznal.

Další kriminalista Ing. V [REDACTED] uvedl, že když obžalovanému bylo sděleno, že na košili poškozené byla nalezena jeho krev, chvíli se odmlčel a pak se spontánně k celé věci doznal.

Vrchní soud k tomuto bodu obhajoby dodává, že na postupu policie nevidí nic podivného. Policie je v taktice své práce omezena pouze zákonem a v daném případě k žádnému porušení zákona nedošlo.

Senát vrchní soud nezjistil, že by došlo k porušení práva na obhajobu. JUDr. Schillerová byla řádně dne 14. 6. 1995 ustanovena

Pokračování

Spisová značka

obhájkyň obžalovaného. Dne 11. 7. 1995 ji vyšetřovatel písemně vyrozuměl, že dne 31. 7. 1995 vyslechne svědka A [REDACTED], dne 1. 8. 1995 svědka K [REDACTED] a dne 2. 8. 1995 svědka M [REDACTED] L [REDACTED]. Tyto úkony také provedl. V protokolech o výslechu těchto svědků je konstatováno, že obhájkyň o těchto úkonech byla vyrozuměna a nedostavila se.

Dne 4. 8. 1995 žádá vyšetřovatel o ustanovení nového obhájce, neboť se dozvěděl, že JUDr. Schillerová dne 29. 7. 1995 zemřela. Dne 9. 8. 1995 byl rozhodnutím soudce Okresního soudu Plzeň-město ustanoven obhájcem obžalovaného JUDr. Bednář.

Dne 27. 9. 1995 provedl vyšetřovatel nový výslech svědka A [REDACTED]. Obhájce se výslechu nezúčastnil, neboť se omluvil pro pracovní zaneprázdnění. Vyšetřovatel také provedl nový výslech svědka M [REDACTED] L [REDACTED] a to dne 9. 10. 1995. Tohoto úkonu se JUDr. Bednář zúčastnil.

Všichni tři jmenovaní svědci byli osobně vyslechnuti před soudem v hlavním líčení.

Z toho je tedy zřejmé, že obžalovaný nebyl žádným způsobem na svých právech krácen, neboť byl se svým obhájcem osobně přítomen výslechu těchto svědků, měl možnost se k jejich výpovědi vyjádřit a klást jim otázky.

Je nutno souhlasit s obhajobou, že jistým nedostatkem řízení je skutečnost, že došlo k likvidaci pachových stop a šňůry, kterou byla poškozená usmrcena. Tuto záležitost však vysvětlil svědek P [REDACTED], první vyšetřovatel, který se tímto případem zabýval. Uvedl, že šňůra od videa byla uložena do tzv. pachové konzervy a tyto konzervy se po dvou letech od zajištění stopy likvidují, což odpovídá služebnímu předpisu, pokud nedojde k jiné dohodě.

To potvrzuje i vyjádření střediska pachové identifikace, ze kterého vyplývá, že P [REDACTED] Š [REDACTED] nebyla odebrána pachová konzerva a nikdy nebyl v evidenci střediska metody pachové identifikace. Jelikož případ vraždy Z [REDACTED] A [REDACTED] byl z roku 1993, otisky pachových stop byly vyřazeny z evidence a zlikvidovány. Pro soud je toto vyjádření vedoucího příslušného odboru dostatečné a jeho osobní výslech nepovažuje za potřebný.

Tato skutečnost ani další, na které poukazovala obhajoba, však netvoří takové mezery, které by narušily ucelený řetězec a neumožňovaly jednoznačně ve věci rozhodnout.

Vrchní soud tedy uzavírá, že tak jako soud prvního stupně, i on dospěl k jednoznačnému závěru, že provedené důkazy tvoří ucelený soubor a prokazují skutkový stav bez důvodných pochybností v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o vině obžalovaného P [REDACTED] Š [REDACTED].

Krajskému soudu v Plzni nelze nic vytknout ani v právním posouzení jednání obžalovaného. Zcela správně na rozdíl od obžaloby dovedl, že jednání obžalovaného tvoří dva skutky. Ničím totiž nebyl prokázán úmysl obžalovaného usmrtit poškozenou proto, aby získal videokameru.

Pokračování

Spisová značka

Pro úplnost je třeba dodat, že následek činu byl náležitě objasněn na podkladě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Znalecký posudek byl podkladem pro zjištění, jaká zranění poškozená utrpěla a jaký byl mechanismus jejich vzniku. Obžalovaný napadl poškozenou nenadálým útokem ze zadu a tím byla obrana poškozené téměř vyloučena. K útoku použil jako vražedný nástroj elektrický přívodní kabel od videa, omotal jej kolem krku poškozené a zatáhl velkou silou až do doby znehybnění poškozené. Z toho krajský soud správně dovodil, že jednání obžalovaného sledovalo úmysl poškozenou usmrtit. Bylo tedy namístě uznat obžalovaného vinným trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák. účinného v době spáchání činu.

Přisvojení videokamery s příslušenstvím obžalovaným po ukončení vražedného jednání pak krajský soud vzhledem k hodnotě těchto věcí správně podřadil pod ustanovení § 247 odst. 1, 2 tr.zák. ve znění zák. č. 290/1993 Sb.

Krajský soud se podrobně zabýval závěry znalců psychiatrů a psychologa a správně shledal, že v osobě obžalovaného jde o příčetného a tedy trestně odpovědného pachatele.

Trest, který byl obžalovanému uložen je v souladu s hledisky uvedenými v § 31 odst. 1 tr.zák. a odpovídá účelu trestu, jak je vymezen v § 23 odst. 1 tr.zák. Uložený souhrnný trest vystihuje stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, neboť odpovídá významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, který objektivně nastal, okolnostem, za kterých byl čin spáchán, osobě obžalovaného, míře jeho zavinění a pohnutce, s níž se činu dopustil. Uložený trest odpovídá i možnostem nápravy obžalovaného a není v rozporu s jeho osobními poměry.

Při úvaze o zařazení obžalovaného do příslušného typu věznice soud rovněž v jeho prospěch využil ustanovení § 39a odst. 3 tr.zák. a zařadil jej do mírnějšího typu věznice, než podle zákona přicházelo v úvahu. Ani toto opatření nelze považovat za nepřiměřené.

Vrchní soud přezkoumal i výrok o náhradě škody a nezjistil žádné pochybení. Uplatněný nárok oprávněného subjektu je v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr.ř. O náhradě škody a odkázání na řízení ve věcech občanskoprávních rozhodl soud v souladu se všemi příslušnými předpisy a z důvodu stručnosti proto postačí na odůvodnění napadeného rozhodnutí v této části odkázat.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 3. února 1997

Předseda senátu:
JUDr. Lubomír Klimáček

